

5. Ἡ συνήθεια ώς πρὸς τὴν ἔξουσίαν τῆς δλότητος τῶν δικαιωμάτων τὰ ἀραιότερει εἰς τὸν πατέρα καὶ ἀποκλείει δλοτελῶς τὴν μητέρα· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἀναθέτεται καὶ εἰς τὴν μητέρα, ὅχι δὲ τὰ ἐκποιήσῃ κτήματα τῶν τέκνων τῆς ἢ τῶν τέκνων τῶν τέκνων τῆς.

6. Αὐτὰ τὰ κτήματα τῶν ὑπεξουσίων τέκνων τῆς ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

7. Αὐτὰ τὴν πατρικὴν ἔξουσίαν συμφωνεῖ ἡ συνήθεια μὲ τὸν νόμον, δὲν παύει μόνον μετὰ τὸν θάνατον.

8. Περὶ τῆς νίοθεσίας ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Περὶ τομῆς.

9. Ἡ συνήθεια περὶ τομῆς τυρὸς πράγματος συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Περὶ κυριότητος καὶ περὶ δουλειῶν.

10. Αὐτὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

— 11. Περὶ ἀπόκτήσεως ἵσχυρᾶς κυριότητος, ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν Νόμον.

12. Περὶ δσων ἐρέθησαν εἰς τὰ 16 κεφάλαια καὶ ἡδη περὶ δουλείας ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

13. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Περὶ προγομίων καὶ ὑποθηκῶν.

14. Αὐτὰ τὰ ὑποθηκάζη τυρὰς τὰ κτήματά τον ὅπως θέλει συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον χωρὶς τὰ ὑποθηκάζη καὶ λαθραίως ἀλότρια.

15. Αὐτὰ τὴν ὑποθήκην κιρητῶν καὶ ἀκινήτων τὰ ὑποθηκάζονται χωρὶς διάκρισιν, ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

16. Περὶ προγομίων ἡ συνήθεια προτιμεῖ τοὺς ἔχοντας ἀρχαιότερα δικαιώματα καὶ ὅχι τοὺς δανειστάς.

Tῇ α Νοεμ. 1833

‘Ο Εἰρηνοδίκης

*Επίδαυρος

(Τ. Σ.) Π. τζολακόπουλος.

21. ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ⁽¹⁾

*Απάντησις εἰς τὰ ὑποβληθέντα πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασ. Γράμμ. τῆς *Επικρατείας τομικὰ ζητήματα.

Περὶ ἐπιτροπείας.

1. Εἰς δσα μέρη τῆς *Επαρχίας ταύτης διορίζονται ἐπίτροποι τῶν ὁρφαρῶν, ἐργάζονται δωρεάν.

(1) Δημοσιεύεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἀνευρεθέντος ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ Γενικὰ *Αρχεῖα τοῦ Κράτους.

2. "Οταν μὲν οἱ ἐνήλικες ἀδελφοὶ ἔχουν τὴν οὐσίαν των κοιτῆν μετὰ τῶν ἀρηλίκων καὶ συγκατοικοῦν μετ' αὐτῶν, τότε προστατεύονται οἱ ἀρηλίκες ἀπὸ δλους τὸν ἐνήλικας ἀδελφούς. "Οταν δὲ οἱ ἐνήλικες μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων των δὲν εὑρεθοῦν ὑπεξούσιοι, τότε οἱ ἀρηλίκες ἐπιτροπεύονται ἀπὸ ἦν δέο τῶν ἐνηλίκων. "Οταν δὲ τὰ δρφαρὰ εἰσὶν δλα ἀρηλικα, ἐπιτροπεύονται ἀπὸ δύο συγγενεῖς, τοῦ μὲν ἐκ πατρός, τοῦ δὲ ἐκ μητρός. μέχρισοῦ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν δ μείζων ἀδελφός, καὶ τότε παύει ἡ ἐπιτροπή.

3. "Οταν τὰ δρφαρὰ στεροῦνται τῶν μέσων τῆς ἀγατροφῆς ἢ εὑρίσκονται εἰς χρέος, δύνανται οἱ ἐπίτροποι νὰ ἐκποιήσουν κινητὰ πράγματά τους, εἰς ἔλλειψιν δὲ τοιούτων, συγκροτεῖται οἰκογενειακὸν συμβούλιον διὰ ἐκποίησιν ἀκινήτου πράγματος, εἰς τινα δὲ χωρία, ὅπου δὲν διορίζονται ἐπίτροποι καὶ δὲν δευτερούπαρδρευθῇ ἢ μήτηρ, ἐπιτροπεύει αὕτη τὰ δρφαρὰ ἐπέχουσα τὸν τόπον τοῦ πατρός, δὲν δύναται δμως νὰ ἐκποιήσῃ ἀκίνητα πράγματα, ἐκτὸς καὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης, καὶ τότε διὰ συγκαταθέσεως τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνδρός της.

4. "Η ἐδῶ συνήθεια δὲν διακρίνει τὸν ἀρηλικας εἰς ἀνήβονς καὶ ἐφήβονς, ἀλλὰ μὲ ἐν ὅνομα ὀνομάζει ἀρηλικας, ἐωσοῦ φθάσῃ δ μεγαλήτερος τῶν ἀρρένων εἰς τὰ 18 ἔτη, καὶ πλέον παύοντας οἱ ἐπίτροποι, τὰ δὲ θήλεα ἐπιτροπεύονται μέχρι τῆς ὑπαρδρείας των, δπόταν δὲν ἔχουν ἀρρένωνς ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δπόταν στεροῦνται μητρός.

Eἰς τὸ περὶ τῆς πατρικῆς ἔξουσίας

5. Ζῶντος ὁ πατήρ καὶ ἔχων ὑπεξουσίους νίοὺς καὶ θυγατέρας ἢ καὶ ἐγγόνους, ὑπάρχουν ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του καὶ ἐνεργεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ πατρικὴ ἔξουσία μόνον, ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ μεταφέρεται ἡ πατρικὴ ἔξουσία εἰς τὴν μητέρα ὡς εἰς τὸν ἄνδρα, ἀν μείνῃ μετὰ τῶν τέκνων, μὴ ὑπαρδρευθῆσαι δὲν δύναται δμως νὰ ἐκποιήσῃ καὶ νένεν κτῆμα ἐκ τοῦ ἀνδρός ἀνεν οἰκογενειακοῦ συμβούλιον ἡλικιωθέντων δὲ τῶν τέκνων καὶ θελησάντων νὰ διατείμουν τὰ πράγματά των, λαμβάνει καὶ ἡ μήτηρ μερίδιον ὡς εἰς τῶν νίῶν, ἀν δὲ τὰ πράγματα ὑπάρχωσι πολλά, τῆς χωρίζονται ἐν μέρος αὐτῶν, ὥστε τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ νὰ ἐξαρκῇ διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀραγκαῖα της, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της κληρονομεῖται ἀπὸ δλους τὸν ἀληρονόμους της, ἀποδώσαντας τὰ κατὰ τὴν θρησκείαν ψυχικά της.

6. Ζῶντος τοῦ πατρός δὲν ἔχουν κάμμιαν ἔξουσίαν οἱ νίοὶ εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ δσα αὐτοί, ὑπεξούσιοι δντες, προσαπέκτησαν, ἔξουσιάζονται καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸν πατέρα κατὰ τὴν θέλησίν του· δταν δὲ θέλησῃ δ πατήρ καὶ διατείμῃ τὴν οὐσίαν του εἰς τὸν νίούς του, τότε ἔκαστος αὐτῶν λαβὼν τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸν μερίδιον ἔχει ὑπὸ τὴν κυριότητά του, μὴ δυναμένου πλέον τοῦ πατρός νὰ τοῦ τὸ ἀφαιρέσῃ. "Οταν δὲ νίος της βοηθήσῃ τὸ πατρικόν του δσπίτιον, ὑπεξούσιος ὡν, τότε δ πατήρ

διὰ τὴν ὅποιαν δὲ νίὸς ἔδειξε βοήθειαν εἰς τὴν παιδικήν του οἰκίαν [[τότε δὲ πατὴρ]] δίδει εἰς αὐτὸν [[ἄντλογ]] χωριστήν τινα ἀνταμοιβήν· εἰ δὲ καὶ ἔχει ὑπεξονσίους ἐξ ἄλλης γυναικὸς καὶ ἔχουν κτήματα ἢ χρήματα μητρικά των, δὲν ἔχει καμίαν ἴσχυν εἰς αὐτά, ἀλλ᾽ ἐπιφορεύονται ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκ μητρὸς τῶν τέκνων συγγενεῖς.

7. Ἡ ἔξονσία τοῦ πατρὸς δὲν παύει εἰμὴ μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐκτὸς ὅταν τὰ τέκνα θελήσωσιν ἔκουσίως νῦν ἀποχωρισθοῦν ἐξ αὐτοῦ.

8. Ὁ πατὴρ, ἔχων τέκνα, δὲν τοῦ συγχωρεῖ ἡ συνήθεια νίοθεσίαν, ἐὰν δμως δὲν ἔχῃ τέκνα καὶ νίοθετήσῃ, δὲ νίοθετηθεὶς ἔχει τὴν ἴδιαν δύναμιν τοῦ γνησίου νίου.

Περὶ τομῆς

9. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην συνάδει μὲν δσα δ νόμος διακελεύεται.

Περὶ κυριότητος καὶ περὶ δουλείας.

10. Αἱ ἐκποιήσεις γίνονται μεταξὺ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ ἐγγράφως, μαρτυρούμεναι παρὰ τῶν εὑρεθέντων μαρτύρων.

11. Κάμμια ἀλλοίωσις ἐξ συνηθείας δὲν ἐπικρατεῖ εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, εἰμὴ τὰ δσα δ νόμος περὶ αὐτοῦ διακελεύεται.

12. Ἡ συνήθεια θεωρεῖ ἴσχυρὰν τὴν ἀπόκτησιν τῆς δουλείας καὶ ἄνευ ἐγγράφων, ὅταν δμως παρέλθοντες ἔτη δέκα ἄνευ συζητήσεως.

13. Ἔχουν δικαίωμα νὰ βόσκουν χωρὶς τιὸς συμφωνίας καὶ χωρὶς ἐμπόδιον τὰ ζῷα τοῦ ἑρὸς χωρίου εἰς τὰ ὅρια τοῦ γειτονικοῦ ἄλλου χωρίου, ἐκτὸς τοῦ τόπου τὸν ὅποιον ἔχουν διὰ λιβάδι. Λιὰ δὲ τὴν διάβασιν, σταλάγματα καὶ λοιπά, ὅταν τινὰς θὰ κτίσῃ τὴν οἰκίαν του, εἶναι εἰς χρέος νῦν ἀφήσῃ ἐδικόν του τόπον διὰ τὰ σταλάγματα καὶ διάβασίν του, εἰ δὲ καὶ δὲν ἀφήσῃ καὶ μένη ἀνερόχλητος ἔως δέκα χρόνους, μένει καὶ διὰ παντὸς ἀνερόχλητος.

Περὶ προγομίων καὶ ὑποθηκῶν

14. Ὁστις θέλει νὰ ὑποθηκάζῃ τὰ κτήματά του, ἔχει δὲλην τὴν ἄδειαν, ἀλλὰ μὲ ἴδιαίτερον ἐγγραφόν του καὶ μαρτυρημένον παρὰ τῶν ἐκεῖ εὑρεθέντων, διότι μημών δὲν ὑπάρχει, ἀν δὲ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὑποθηκεύσῃ τις εἰς δύω πρόσωπα, ἴσχύει ἡ πρώτη ὑποθήκη.

15. Ἀκίνητα κτήματα καὶ κινητὰ δμοίως ὑποθηκάζονται μὲ ἴδιαίτερον ἐγγραφον χωρὶς διακρίσεως.

16. Οἱ δανεισταὶ ἔχουν ἰσον δικαίωμα καὶ πρῶτοι καὶ ὕστεροι εἰς τὸ νὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τὸν χρεώστην, εἴτε ἀπὸ τὰ κτήματά του, προτιμᾶται μόνον ἐκεῖνος δὲν δανειστής, δοτις βαστεῖ εἰς χεῖρας του ἐνέχειρον νὰ λαμβάγῃ σῶον τὸ χρέος του ἀπὸ τὸ

ἐνέχειον εἰς δὲ τὴν πώλησιν τῶν κτημάτων, χαίρει δικαίωμα ὁ πλειοδοτήσας, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ συγγενεῖς καὶ πλησιαστῆς, τούτων τοῦτον καὶ δὲρ φθάρουν τὰ πράγματα τοῦ χρεωστοῦντος διὰ τὰ πληρωθῆσαν τὸ χρέος του, πληρώνεται πρῶτον ὁ ἔχων τὸ ἐνέχειον, δεύτερον ὁ κινήσας ἀγωγὴν πρῶτος διὰ τοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸ δάνειον καὶ τούτον ἢ προὶξ τῆς χρεονούσης γυναικός του, οἱ δὲ λοιποὶ δασεισταὶ διαγένονται τὰ μείγατα πράγματα.

³Ἐν Καρυταίνῃ τὴν 19ην Ὁκτωβρίου 1833

‘Ο. Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Γορτύνης

(Τ.Σ.). ³Α. παπαγιαννόπουλος

22. ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ

τὴν 28 δεκ. 1833

ἀρ. 1451

³Αρ. Πρ. 1725

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν
τῆς ³Επικρατείας.

Συμβουλευθέντες προηγουμέρως κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1133 ἐγκύλιον τῆς Γραμματείας ταύτης τοὺς γεροντωτέρους καὶ ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα εἰδημονεστέρους τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου, ἐπισυνάπτω τὰς ἀποκρίσεις εἰς ὅλα τὰ ἐν τῇ φημείσει ἐγκυκλίῳ ζητήματα, αἵ δποῖαι εἶναι ὡς ἀκόλουθος.

Εἰς τὸ 1ον

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφυλάχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φαναρίου κατὰ τὸν Νόμον.

Εἰς τὸ 2ον

‘Επεκράτησε ἢ συνήθεια τὰ διωρίζωνται ἐπίτροποι καὶ πολλοὶ καὶ δλίγοι καὶ συγγενεῖς καὶ μή.

Εἰς τὸ 3ον

Λέντι ηδύναντο τὰ ἐκποιήσοντα ἀνηλίκων πράγματα ἀκίνητα οὔτε καὶ μὲ συγκάλεσιν οἰκογενειακοῦ συμβουλίου, οὔτε μὲ δικαστηρίου.

Εἰς τὸ 4ον

‘Ἐπίτροποι δὲν ἐγίνοντο διὰ τακτικῶν δικαστηρίων ἢ διὰ Μημονικοῦ γραφείου, κηδεμόνες δὲν ἐγένοντο ὅλως διόλον· δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅταν φθάρουν εἰς ἥλικιαν δέκα πέντε ἑτῶν ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς ἀναδέχεται τὴν ἐπιστασίαν τοῦ πράγματος, οἱ συγγενεῖς δῆμος παρατηροῦν διὰ τὰ μὴν σφαιτερίζεται ἢ οὐσία, ἢτε εἶναι καὶ ἄλλα ἀνήλικα ἀδέλφια.

